

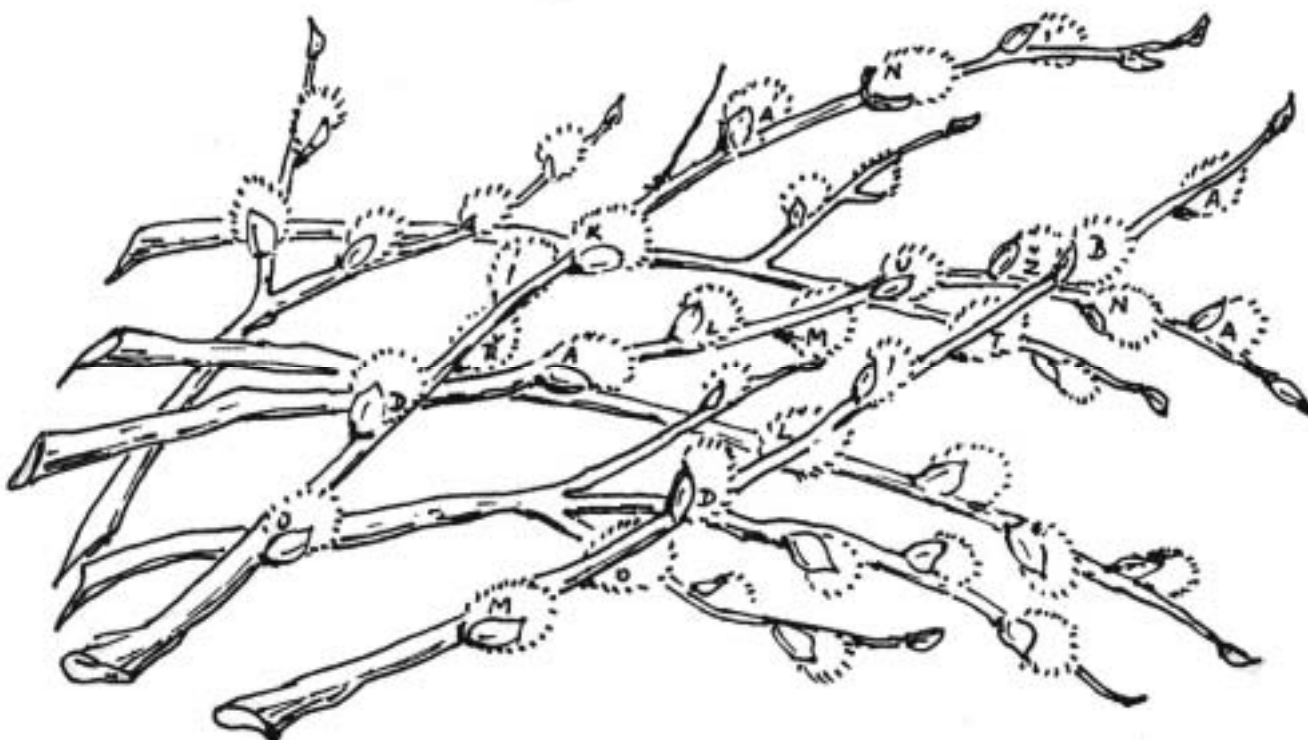
AHOJ DĚTI!

Dnešní neděle je poslední nedělí v mezidobí, tedy mezi vánoční a postní dobou. Ve středu opět vstoupíme do času, který každoročně dostáváme k tomu, abychom se více otevřeli našemu Pánu. Abychom něco odstranili a uvolnili tak pro Ježíše místo v našem životě. Abychom lépe naslouchali tomu, co nám chce Pán říct. Tuto dobu zahájíme Popeleční středou a budeme se snažit ji co nejlépe prožít, protože takto připraveni lépe zakusíme radost z toho obrovského velikonočního tajemství...

Na obrázku leží jívové ratolesti z loňské Květné neděle. Když se tyto ratolesti spálí, stane se z nich popel. Ale není to obyčejný popel, protože slouží knězi při Popeleční středě k udělení popelce – znamení kříže na čelo. Tímto popelem budeme již brzy také všichni označeni, abychom pamatovali na to, že jsme jen prach a v prach se obrátíme.

V některých ratolestech jsou písmenka. Pečlivě je vyhledejte, a pokud je přečtete od spodní části větvičky nahoru, dozvíte se, které důležité pomocníky pro postní dobu máme.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

SPOLUJEZDEC SVĚDOMÍ – takto trefně zní název krátkého zamyšlení L. Simajchla k Popeleční středě a prožívání postní doby. Srovnává automobilové závody z Paříže do Dakaru s našim pozemským životem a přitom vyzdvihuje důležitost spolujezdce, který má ukazovat cestu a správný směr a také varovat před nebezpečím...

„Když jsem sledoval reportáž z toho závodu, napadlo mne, jak se podobá našemu životu. I na nás číhají havárie – hříchy, i nám hrozí zbloudění ze správného směru, nedosažení cíle, kterým je Bůh. Ještě že máme také spolujezdce při té životní jízdě – tím je naše svědomí. To nám stále ukazuje správnou cestu, po které máme jet. Ještě že máme směrovky na křižovatkách – to jsou Boží přikázání, která máme zachovávat.

O minulé – masopustní – neděli jsme si vypravovali anekdoty a učili se humoru. Dnes slyšíme připomínku své smrti – že prach jsme a v prach se obrátíme. To máme už zase zapomenout, že humor je křesťanská ctnost – a oddat se chmurnému myšlení na smrt? Tak by to nebylo správné. Humor má být stálý postoj křesťana, i když se postí, to jest, když se postí od svých chyb a zlovyků. Humor je květina, která vykvétá v naději, že se dokážeme změnit k lepšímu. Humor je křesťanská svoboda, že se umíme usmívat nad vlastní nehotovostí a nad nehotovostí druhých kolem nás. Humor je sůl života, a jenom při humorném přístupu dokážeme v postní sebekázní vytrvat a vítězit.

Přijměme tedy znamení pomíjivosti života ne s truchlivostí, ale s radostnou důvěrou, že křesťan se nemodlí nadarmo, když v pokoře volá:

Bože, buď milostiv mně slabochovi.

Bože, buď milostiv mně nešikoví.

Bože, buď milostiv mně hříšnému.“

(EJ)